

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvlentiæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXVII. Fœminarum conuersatio & familiaritas nimia, præsertim
clericis & sacerdotibus fugienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

Omnis quidem, immodestior risus, dedecet in
conuiuis, præcipue tamen clericos, & sacerdotes,

Homil. 15. in Epist. ad Heb.

quorum modestia potissimum apud Laicos inno-
tescere debet. Hinc & Ioan. Chrysoſt. Quimona-

chum profiteris, aut Ecclesie ministrum, qui crucifixus,
& debes lugere, & ridere? Dic mihi ubi Christus hoc se-
cit? audisti hoc alicubi? nunquam, sed contristatum se-
pius legisti. Et S. iterum Hieron. Ridere, & rideri se-
cularibus derelinque; Grauitas tuam personam deu-

Epist. ad Demeir. ad Virgi- nem. nunc flendi tempus est, in futuro ridendi. Beati enim flen-
tes, quoniam ipsis ridebunt. Et concil. Carthaginens-

Can. 60. habetur 4. sic statuit. Inter Epulas cantillantem Clericum, excom-
miss. 46. c. municationis sententiae severitate coercendum decerni-
clericum.

mus: scurrilia, iocularia, risumque mouentia verba lo-
quens, accerrime corripiatur. Atq; hæc de immodesto
risu coercendo.

CAPUT XXVII.

Fæminarum conuersatio & familiaritas nimia
præsertim clericis & sacerdotibus fugienda.

Serm. 250. **P**ericulum huiusc conuersationis, aperte de-
nunciat S. Augustinus. Inter omnia Christiano-

qui est. 2. rum certamina, sola duriora sunt prælia castitatis, vbi
Tom. 25. quotidiana est pugna, rara victoria, grauem castitas for-
post. Tri- nitatis est inimicum, qui quotidiè vincitur, & timetur: Et

ideo nemo se falsa securitate decipiat, nemo de suis viri-
bus periculosè presumat, sed audiat Apostolum dicen-
tem, fugite fornicationem. David enim ille sanctissimus
in mille paſſibus, mulierem nudatam vidit, & statim ho-
micidium fecit, & adulterium. Et aliqui in aliena domo,
cum extraneis mulieribus, putant se castitatis obinere
triumphum; Ignorantes, dupliciter se apud Deum reos

exist

exen-

gust

C

lacia

fiad

abſc

dean

reſti

min

aueri

cas

neſeu

Et al

ment

Et P

deuip

ne vi

ne ſt

bus l

acce

ſione

ſeari

offici

te per

ſecret

Eccle

prop

breu

nibus

can. I

ſem,

existere: dum & seipso*s* in periculum mittunt, & aliis exemplum peruersæ familiaritatis ostendunt. Hæc Augustinus non minus prouidè quām verè.

Quare expressim monet sapiens. Ne intendas fal-
lacie mulieris. Et postea, cautius prospiciendum,
suadere contendens. Nunquid potest homo, inquit,
abscondere ignem in finu suo, ut vestimenta illius non ar-
deant? aut ambulari super prunas, ut non comburantur
vestigia eius? quasi dicere velit; haud magis, cum fe-
minis versari poteris familiariter, & non labi. Itaque *Eccles. 9.*
auerte faciem tuam à muliere compta, & ne circumspi-
cas speciem alienam. Propter speciem mulieris multi pe-
nirunt, & ex hoc concupiscentia, quasi ignis exardescit.
Et alibi: In medio mulierum noli commorari; De vesti- *Idem 42.*
mentis enim procedit tinea & à muliere iniquitas viri.
Et Paulus deniq; hortatur. Adolescentiores viduas *1. Tim. c. 1.*
deuita. Quam obrem hæc omnia? Vix namq; imò, *Clericus*
ne vix quidem, puritatis integritas, hoc in discrimi-*fugienda*
ne stabit in uiolata. Sanctum ergo a sacris *multerum*
Canoni- *familiari-*
bus legitur: Clericus solus ad fœminæ tabernaculum nō
accedat, neq; properet, sine maioris natu sacerdotis iuf-*tas.*
sione. Nec solus Presbyter, cum sola fœmina, fabulas mi-*Dist. 61. ex*
scat; nec Archidiaconus, sub pretextu humilitatis aut
officii; frequenter intret domicilia matronarum, aut for-*epist. S. Cle*
te per clericos, aut domesticos, matronæ mandet aliquid
secretè. Si agnatum fuerit & ille deponatur, & illa ab *mēt. ad Ia-*
Ecclesiæ liminibus arceatur. Plures alii ad hoc ipsum *cob. fratre*
propositum, Canones possent adduci; cura tamen *Domini.*
breuitatis eos omittere cogimur.

Ecce Acces-
can in om-
nibus, quicquidatur ex 7. syn. can. cum omnibus ex Concilio Carth'ordi. 7.
can. Fœminas, ex Syrico, epist. L ad Esmiuertum Episcop. Tarracensem.
sem, cap. 12. can. clerici, ex Concil. Afric. 4. cap. 5.

Accedunt sancti Patres, qui & ipsi ardenter monent clericos, ne se temerè, fœminarum necessitudini, intromittant. S. itaque Hieronymus sic scribit: *Hospitium tuum, aut raro, aut nunquam mulierum pedes terant. Omnes puellas aut virgines Christi, aut aqualiter ignora, aut equaliter dilige.* Idem in epistola alia: *Fuge personas, in quibus potest esse male conuersationis suspicio; nec paratum habeas illud è triuio: sufficit mihi conscientia mea; non curo quid de me loquuntur homines.* Et certè Apostolus prouidebat bona, non tantum coram Deo, sed etiam coram hominibus, ne per illum nomen Dei blasphemaretur in gentibus. Et alia quadam in Epistola: *Virgo es: quid té mulierum delectat societas? quid fragilem & sutilem ratem, magnis committit fluctibus, & grande periculum nauigationis incertus curus ascendis?*

Assentit D. Ambrosius: *Viduarum ac virginum domos, iuniores clericos, nisi visitandi gratia, adire non est opus.* Et hoc cù senioribus: hoc est, vel cù Episcopis; vel si grauior est causa, cum Prebyteris. *Quid necesse est, ut demus obtrectandi locū sacerdaribꝫ? Quid opus est, ut ille quoq; visitationes crebræ, accipiant authoritatem? Quis si aliqua illarū forte labatur? cur alieni lapsus subeas inuidia? Quām multos etiā fortes, illecebra decepit? Quātū non dederunt errori locum, & dederunt suspicione?*

S. Bernardus etiam: *Dispar sexus, in vnu collocatus, illuc prouocat instinctum carnis, quo nascitur. Sapientia familiaritas vincit, quos virtutum superare non potuit. Sapientia occasio peccandi voluntate fecit, & facit. Sexus viri & feminæ diuersus; Et ideo si in vnum coniunguntur, statim inde occasio peccandi nascitur. Circa ignem sedens, et si ferrea sis, aliquando dissolueris.*

De

*Epist. ad
Nepot. de
vita cleri-
corum.
Ad Gerō.
stiam de
Monoga-
mia.
Periculum
conuer-
sionis cum
mulieri-
bus.
Ad Gau-
dentiū de
Pacatulæ
firæ eau-
catione,
Lib. I. Of-
fic. cap. 20.*

*Ser. 58. ad
Iororem.*

De periculo lapsus, præmonet etiam D. Cypria. Lib. sing.
Vni contingit, per tempestates, nauigia fœliciter explicat. cler-
i, & alteri talis fœlicitas non potest euenire. hic unus si-
corum.
ne querela cum mulieribus conuersatur, alius cadit. Et
ibidem post pauca, discrimen conuersationis, cuiusdam
denuncians. De carbonib. scintille dissipantur, de ferro ru-
bigo nutritur: morbos. ipsi id est sibilant, & mulier fundit
concupiscētia pestilentia, quā Salomon sic cōparat dicens:
De vestimento procedit tinea, & à muliere iniquitas viri.
Et post multa: Ex improuisō, vel transeunter, ad horā, Prover. 25.
famineus aspectus occurrit, velut sagittas, alienis oculis
iactat. S. etiam Gregor. Neocesariensis. Expertus sum, Comment.
mulieremesse quandam mollem terram, vel tale quid. Cor. in Ecc. c. 3.
nam ip̄s, quasi Jagenta, prætereunte concludit. Quod si
manu sola cottingat, tenet. Sin amplectetur, vinculis tenet. De virgi-

S. demū Basilius. Sicut secretissima naturae, in nit.
Magnete lapide nouimus, non ipsum ad ferrum adduci, sed
ad se potius ferrum attrahere: Ita & famineum corpus, Orat. 2.
aduersus masculum, ineffabilem accepit vim; per quam, aduersus
firme dixerim, ignorantia anima, quæ in ipso est, viri cor-
pus vltro, ad illicitum concubitum trahit. Nilus de per-
niciose huius familiaritatis periculo sic loquitur. Mu-
lierum aspectus, sagitta veneno illita, quæ ferit animū, &
venenum immittit, & quò diutius manet, eo magis vul-
nus computrescit. Et eodem loco nonnullis aliis inter-
iectis. Ad ignem potius ardente, quam ad mulierē tue-
nem, tueris appropinqua. Nam si ad ignem accesseris,
dolore affectus resiles: At si fæmine verbis incensus fue-
ris, haud ita facile recedes. Florent olera propè aquam sa-
ta; & libidinis semina, mulierum familiaritate excitantur.
Superfedendum existimo, plurium testimonio-
rum productioni, ne iusto sum longior.

Ec 2

Mu-

Seducti à
fœminis
coplurimi,
Genes. 3.
Iudic. 16.
2. Reg. 11.
3. Reg. 21.
Epist. ad
Rusticum
Monachū,
Poſidoni-
us in vita
D. Aug.
e. 26.
Lib. 3. Dia-
log. cap. 7.

Mulierum conuersatione quis non fuit seductus?
 Testis est primus parens noster Adam : Testis est
 Samson: Testis Dauid: Testis Salomon. Ioannes Ba-
 ptista, inquit S. Hieronymus, sanctam matrem habu-
 it, Pontificisq; filius erat, & tamen nec matris affectu,
 nec patris opibus vincebat, ut in domo parentum,
 cum periculo viueret castitatis. Interrogatus quon-
 dam D. Augustinus. Quare cum forore habitarent
 fugisset? Quia, inquit, quæ cum forore mea sunt, non
 sunt meæ forores. Et hoc cius commune dicterium.
 Malū est, mulierē videre, peius alloqui, pessimū tangere.

Nota sunt, quæ D. Gregorius scribit, de Andrea
 Fundanæ ciuitatis Episcopo; qui cùm esset proba-
 tissimæ castitatis Antistes, quandam sanctimonial-
 em fœminam, de cuius continentia castitateq; tam
 certus erat, atq; de sua, apud se, in Episcopio habi-
 tare permisit. Nihilominus indè accidit, vt hostis
 antiquus, hoc ex coniunctutentandi ipsum, arripe-
 ret ansam, tantuñq; breui profecit, vt blandiendo,
 terga eiusdem fœminæ percuteret. qua de victoria
 cùm Iudeus quidam, noctu gloriante dæmoné,
 mirabili euentu inaudisset; re ad Episcopum delata,
 Baptismum petiit. Episcopus verò protinus pecca-
 tum agnoscens, humili prostratus, veniam errati pe-
 titi; moxque de suo habitaculo, non solùm eandem
 Dei famulam, sed omnem quoq; fœminam, quæ in
 eius illic obsequio habitabat, expulit.

Fuga con-
uerationis
fœminarū.
Lib. 5. c. 6.

Fuere adeò nonnulli sanctissimi viri, qui ne fœ-
 minas quidem, ob hoc ingens periculum aspicere
 voluerunt. Sabellicus id commemorat de S. Ioanne
 Anachoreta, de Paulo Abate, qui solitudinem,
 Panephiso oppido proximam, incoluit. De Arsenio
 & Pione S. Antonii discipulo, itidem Abbatibus,
Lib. 4. c. 7. De S. Martino Massici Campaniæ montis solitario.

Mar-

Marcus Marulus. S. Thomas Aquinas, mulierem, quæ castitatis ipsius propositum labefactare moliebatur, titione fugauit. S. Bernardus clamore. Quin Ethnicorum quoq; hoc periculū fugientium, exempla non defunt. Alexander Magnus, cum Darij hostis coniugem, omnium fœminarum, quæ etate illa fuerunt, pulcherrimam, filiasq; virgines cepisset, eas videre noluit. Interim tamen tam sanctè, & fideliter, eas penes se, in castris habuit, ut proprias sorores. Idem cum apud Antipatridem coenaret, isq; ad cœnam formosam Psaltriam induxit. Alexander aspectu motus, in illâ exarsit. Mox rogauit Antipatridem. Nunquid non & ipse mulieris amore tenetur? Illo confidente: O Scelestè, inquit, non tu protinus abduces è coniuuio mulierem? En quantum Regius hic animus continentia addictus erat. Zeno simul & Cleanthes, assidebant Chæremondæ cuidam fœminæ; quumq; sentiret affectum libidinis, Zeno, surrexit. Quod cum admiraretur Cleanthes: Etiâ à bonis, inquit, medicis audio, aduersus inflationes optimum esse remedium quietem. Atq; ita vir integerimus, castitatis periculo se subduxit. Rex Asiae Antiochus, Epheso discessit, ne amore captus, cum formosissima virgine, quæ Diana sacerdos erat, peccare cogeretur. Prudenter namq; prælio cum hoste abstinenti duxit, qui vix, nec id, nisi fugiendo, vincitur. Clitomachus Pancratiafestes, si quopiam in confessu, venereis de reb' sermo incidisset continuo surgens discedebat. Idem de Archyta legitur, & Marco Catone seniore.

Adeò verum est quod Michaël Verinuse eleganti versu expressit.

Sæpè pudicitiam, mulier, formosa propinquæ,
Eripuit castis, multaq; damna dedit.

E e 3 Fami-

In vita v-
iru/g.

Aulus Gel.

Noft, At-
tic l, 6. c. 8.

Alexan-
dri Magni

continen-

tia,

Plutarchus

in Apop-
theigmat.

Regum.

Diog. La-
ert, l. 7. c. 11.

Plutarchus

Regum A-

pophthe:

Ælian. l. 3,

de varia

historia.

Ælian.

lib. 14.

In Epi-

gram-

matib.

Fœmina peccati gluten; latet anguis in illa.

Si sapis: hanc ceu sit pestis amara, fuge.

Noxia fœminei fugias contagia cœtus,

Quanti causa mali, fœmina prima fuit?

z. Georgic. Virgilius quoq; non incongruè, de hac cum mulieribus familiaritate:

Carpit enim vires paulatim, vritq; videndo,
Fœmina.

Que omnia honestis atq; ingenuis viris, sacro presertim ordini, qui continentiam profitetur, adscriptis, incitamento sint, ad declinandas eiusmodi, cum fœminis coniuinationes, vbi tentationis aliquid subboriri possit. nedum sustineant, ipsorum in præsentia, introduci colloquia, de rebus venereis. Quod si fieret, aut id reprehendant & impediunt: aut si non possint vel subtristi vultu displicentiam indicent vel è confessu illicè excedant.

CAPVT XXVIII.

De Musica coniuuiis adhibita.

*Coniuicio-
rū parer-
ga quæ?*

VEntum ergò ad coniuuiorum parerga. Musican, inquā, spectacula, choreas atq; alia oblectamenta, quæ sæcularium hominum coniuuiis licetè adhiberi aliquando possunt. Non hic ago cum Clericis ac Religiosis, qui quid hisce in rebus ipsorum statui congruat, aliundè pernouerunt. Hac ad illos non pertinent. noster est animus, ingenuos viros, eiuscemodi sanctum vitæ genus haud professos, isthic informare, ne in quibuscūq; oblectationibus, honestatis limites egrediantur, imò ne grauiter delinquant.

*Cur diuer-
sa lenoci-
via priſca
coniuuiis
adhibita?* Ac primùm; yniuersim aliquid, illis de lenociniis vt dicamus, videndum, cur veteres olim ea cōiuuiis suis